

EXCURSIONISME GUIXOLENC:

MONTCLAR

« Visió del mar, sentor dels pins,
com penetreu ànima endins.»

BOSCH I VIOLA

Sant Feliu de Guixols, entre altres coses, també té un Centre Excursionista.

A l'hivern, quan la fredor senyoreja arreu i la ciutat roman encara ensopida sota una boirina humida, l'excursionista es desvetlla al toc del despertador i obrint els porticons de la finestra, adretes mal ajustat, llambrega el cel.

El temps és variable i tanmateix abellidor!

Les campanades del vell cloquer parroquial esbargen les calimes i un sol solet esmarrit i enrojolat apunta el nas rera la mar.

Els matiners esperen per espai de cinc minuts al dormilega de la colla, qui compareix amb els ulls adormissat i arreglant-se la motxilla desgairada.

Després, muntanya amunt amb el pit dilatat d'aire pur, fresc i a il·lusions.

I així, diumenge rera diumenge, l'excursionista gusta del bosc i la muntanya que li mostra els secrets de la seva virginitat: arbres i plantes de mil caires i mil noms; camins enriolats i pendents malhumorades; filigrana de sentors, mateix que un enreixat

d'aromes, invisible i penetrant; menhirs que fiten la llunyania per si hi veuen el seu passat anònim...

A l'estiu, la platja bruna somriu enjogassada, mentre que la mar irisada d'ònix de sal i sol, extèn els seus rulls d'escuma.

Les cases dels pobles costaners lluen de pur blanc i l'excursionista munta la tenda en una conca.

Durant les vetlles, a recer de les parets exornades d'assumptes muntanyencs del Centre, els excursionistes s'apleguen disposats a comentar la sortida.

Els incidents suren, mentre lentament donen pas al film llisquent del record.

Mig closes les palpebres, les sortides matinals es descapdellen amb un llausanger matís inèdit: Romanyà, Masnou, Vil·lanera, St. Baldiri, la Costa d'En Cirera, Solius, Cadiretes... Montclar... Tot llum i colors.

Per a l'excursionista ganxò entre Montclar i els altres indrets hi ha una diferència.

Ei! sab que Montclar lluu amb una diàfana claretat.

Montclar li ha donat nom i

amb el nom l'empenta.

Montclar amb la seva testa pelada i lluent vetlla les seves anades.

Montclar guarda la capça de zenc, penyora de visites i aniversaris.

Continua la visió amb el For, la Salut, Ntra. Dona del Coll, Bassagoda, Rocacorba, Puigscalalm, Nuria, Guilleries, Andorra feta a posta per a posar mel a la boca, talment un postre exquisit i saborós.

Però l'excursionista en les seves corregudes ha après molt. Al sentit merament esportiu que l'acompanyava, en un principi, li ha anat creixent la seva comunitat pura i elemental amb la natura.

I cosa estranya, la natura isolada li ha ensenyat civisme, cultura i art.

Concretant; el Centre Excursionista Montclar, també se n'ha innovat i ha creat les seves seccions d'esplai espiritual: Grup Escènic i Esbart Dansaire.

I el cronista també ha anat vivint el seu film mentre escrivia...

C. A.